

Η εορτή του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου εκεί όπου βρίσκεται ο τάφος του

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την εορτή της μετακομιδής του ιερού λειψάνου του Αγίου Μεγαλομάρτυρα Γεωργίου του Τροπαιοφόρου τίμησαν χθες στη Λύδδα, στον φερώνυμο ιερό ναό όπου βρίσκεται και ο τάφος του Αγίου.

Την πανηγύρεως προεξήρχε [ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος](#) συλλειτουργούντων Αγιοταφитών Αρχιερέων και πατέρων. Παρέστησαν επίσης εκπρόσωποι της Ελληνικής καθώς και της Κυπριακής Πρεσβείας στο Τελ Αβίβ, όπως επίσης και εκπρόσωπος της Γεωργιανής Πρεσβείας.

Κατά την διάρκεια του κοινωνικού ο Μακαριώτατος κ.κ. Θεόφιλος κήρυξε τον Θείο λόγο αναφερόμενος στον Άγιο Γεώργιο και το γενναίο φρόνημα το οποίο επέδειξε για την αγάπη του Χριστού, απέναντι στα μαρτύρια.

Αναλυτικά ανέφερε:

Ἡ εὐφρόσυλος ἑορτή τῆς μνήμης τῶν Ἐγκαινίων τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τῇ ἀγιογραφικῇ πόλει ὑμῶν Λύδδῃ, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἵνα εὐχαριστιακῶς δοξολογήσωμεν τόν Ἅγιον Θεόν, τόν δοξάσαντα καί θαυμαστώσαντα τόν μεγαλομάρτυρα Αὐτοῦ.

Ὁ Γεώργιος, γαλουχηθείς μέ τάς ἠθικάς ἀρετάς καί τάς ἀξίας τῆς Χριστιανικῆς πίστεως ἀπό τούς εὐσεβεῖς γονεῖς αὐτοῦ, τόν Καππαδόκην Πατέρα αὐτοῦ καί τήν ἐκ Παλαιστίνης Μητέρα αὐτοῦ, «πρός πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καί λαμπρότατος» κατά τόν βιογράφων αὐτοῦ. Διό καί προήχθη ὑπό τοῦ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ εἰς ἀνώτατα ἀξιώματα τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ.

Ὁ φίλος τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, ἐμπνεόμενος, τόσον ἀπό τούς Δαυϊτικούς λόγους: «ἐξάπόστειλον τό φῶς σου καί τήν ἀλήθειάν σου», ὅσον καί ἀπό τό Κυριακόν παράγγελμα: «μή φοβῆσθε ἀπό τῶν ἀποκτενόντων τό σῶμα, τήν δέ ψυχήν μή δυναμένων ἀποκτεῖναι» (Ματθ. 10,28), παρουσιασθείς ἐνώπιον τοῦ Διοκλητιανοῦ, μετὰ παρρησίας ἐκήρυξε τό μυστήριον τῆς θείας εὐσεβείας, εἰπών ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Θεός καί Υἱός τοῦ Θεοῦ. Τήν ὁμολογίαν ταύτην, τῆς χριστιανικῆς δηλονότι πίστεως αὐτοῦ, ἐπεσφράγισε διά τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ θανάτου.

Ὁ μαρτυρικός δέ θάνατος τοῦ Γεωργίου κατέστησεν αὐτόν γνωστόν εἰς ὅλην τήν οἰκουμένην, ἔνθα μυριάδες ἀνθρώπων φέρουσι τιμητικῶς τό ὄνομα αὐτοῦ ἀφ' ἑνός καί πλειάς ναῶν ἀνηγέρθησαν εἰς μνήμην αὐτοῦ ἀφ' ἑτέρου. Μεταξύ δέ τῶν φερωνύμων ναῶν τοῦ ἐνδόξου Γεωργίου, διακρίνεται ὁ παρών ἐν τῇ ἱστορικῇ ὑμῶν πόλει Λύδδῃ, ἀνεγερθεῖς ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἁγίου Θεοστέπτου καί μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου, ἔνθα μετεφέρθησαν καί ἐναπετέθησαν τά ἱερά αὐτοῦ λείψανα.

Αυτό τοῦτο ἀκριβῶς τό θεάρεστον γεγονός τῶν Ἐγκαινίων, δηλονότι τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὡς καί τήν κατάθεσιν ἐν αὐτῷ τῶν ἀγίων λειψάνων αὐτοῦ ἐορτάζομεν πανηγυρικῶς σήμερον. Ἀξιοσημείωτον ὅτι τά ἐγκαίνια ναοῦ τοῦ οἴκου λατρείας τοῦ Θεοῦ, ἀφοροῦν εἰς τόν ἐν Χριστῷ ἐγκαινισμόν τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου, τοῦ γενομένου διά τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Ἱεροῦ βαπτίσματος, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «Οὐκ οἶδατε ὅτι ναός Θεοῦ ἐστε καί τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τόν ναόν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός. Ὁ γάρ Ναός τοῦ Θεοῦ Ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς» (Α΄ Κορ. 3,16-17)· «ἢ οὐκ οἶδατε ὅτι τό σῶμα ὑμῶν ναός τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπό Θεοῦ, καί οὐκ ἐστέ ἑαυτῶν;» (Α΄ Κορ. 6,19). «Ἐγκαινίζεσθε καί τόν παλαιόν ἄνθρωπον ἀπορρίψαντες, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε», λέγει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.

Τοῦτο σημαίνει, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅτι ὁ Θεός, δηλαδή τό Ἅγιον Πνεῦμα, δέν κατοικεῖ εἰς χειροποιήτους Ναούς, ἀλλ'εἰς αὐτό τό ἀνθρώπινον σῶμα, ἐνθα ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου. Ἄς ἀκούσωμεν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί Ἀποστόλου Λουκᾶ λέγοντος εἰς τάς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων: «Σολομών δέ ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθώς ὁ προφήτης λέγει· ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δέ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; οὐχί ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;», (Πράξ. 7, 47-50).

Ἐξ ἄλλου, ὁ θεῖος Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν αὐτοῦ, προσεύχεται, ἵνα ὁ Χριστὸς κατοικήσῃ διὰ τῆς πίστεως εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν. «Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα δώῃ ὑμῖν... κραταιωθῆναι διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν», (Ἐφ. 3,14-17).

Τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖον κατώκει ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Γεωργίου καί ἐλάμπρυνε τὴν διάνοιαν αὐτοῦ, ἀλλά καί ἀνεκαίνιζε τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, κατὰ τό παράδειγμα τοῦ Προφητάνακτος Δαυὶδ λέγοντος: «καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου», (Ψαλμ. 50,12).

Ἐχων ἐν ἑαυτῷ τὴν πληρότητα τῆς πίστεως καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὁ γενναῖος Γεώργιος ἐπ' οὐδενί ἐδίστασεν, ἐνώπιον τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ καί πάσης τῆς Βουλῆς, ἑαυτὸν Χριστιανὸν κηρῦξαι καί ὑποστῆναι τὸν μαρτυρικόν θάνατον αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ: «ἐνίκα γάρ ὁ πόθος [τοῦ ἀοιδίμου Γεωργίου τὴν ἀνθρωπίνην] φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καί Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν», ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός αὐτοῦ.

Τόν σήμερον τιμώμενον ἐν τοῖς Ἑγκαινίοις τοῦ φερωνύμου Ναοῦ, Γεώργιον τόν ἀθλοφόρον παρακαλέσωμεν, ἵνα ταῖς ἱκεσίαις αὐτοῦ σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου καί Μητρός τοῦ Θεοῦ τύχωμεν καί ἡμεῖς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἀμήν καί ἔτη πολλά».

